

καπνῶν, ἐκ τούτου δὲ εἰσδύουσιν εἰς θάλαμον δπον συναντῶσι πληθὺν ψεκαστικῶν στομίων ἀτμοῦ, ὃστε κορέννυνται δι' αὐτοῦ καὶ ἡ θερμοκρασία των πίπτει εἰς 45° καθ' ὃν χρόνον ἔξερχονται ἐκ τῆς δροφῆς τοῦ θαλάμου, ἐντὸς τοῦ δποίου συγκρατεῖται οὕτω σημαντικὸν ποσὸν καπνοῦ ὡς Ἰλὺς συρρέουσα πρὸς τὰς παρειὰς καὶ τὸ ἔδαφος.

Ἐξελθόντα ἐκ τοῦ δευτέρου τούτου θαλάμου τὰ ἀλέρια εἰσδύουσιν εἰς ἄλλον θάλαμον, δπον ἀναγκάζονται νὰ διέλθωσιν ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἀνώ σύστημα πολλῶν καθέτων στενῶν σωλήνων ἐντὸς τῶν δποίων συμπληροῦνται διάποχωρισμὸς τῶν μεταλλικῶν καπνῶν. Πρὸς τοῦτο οἱ σωλήνες οὗτοι ψύχονται δι' ὕδατος, ἡ θερμοκρασία τῶν ἀλερίων καταπίπτει ἀπὸ 45° εἰς 30°—25° καὶ δισυμπυκνούμενος ἀτμὸς μετὰ τοῦ μολυβδούχου καπνοῦ καταρρέει ἐκ τῶν σωλήνων ὡς Ἰλὺς συλλεγομένη βαθμηδὸν εἰς τὸ ταπεινότερον σημεῖον τοῦ θαλάμου. Τόσον δὲ ἡ Ἰλὺς αὐτῇ δσον καὶ ἡ τοῦ προηγούμενον θαλάμου, ἀποστραγγισθεῖσαι ξηραίνονται καὶ εἰσάγονται μετὰ τοῦ συνήθους μεταλλεύματος εἰς τὰς καμίνους.

A. Σ. ΣΚΙΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

Chimie—legale. Guide de l'expert-chimiste par R. de Forcrand, correspondant de l'Institut.

Ἡ δικαιοσύνη ὡς πολύτιμον βοηθὸν εἰς πολλὰ ζητήματα, Ἰδίᾳ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, χρησιμοποιεῖ τὴν χημείαν. Καὶ δὲν εἶναι σπάνιαι οἱ περιστάσεις καθ' ἃς οἱ χημικοὶ πραγματογνώμονες προσέφερον εἰς αὐτήν σημαντικὰς ὑπηρεσίας. Ἡ ἀνάγκη δθεν τῆς μορφώσεως χημικῶν πραγματογνωμόνων κατεχόντων καὶ γενικὰς γνώσεις σχετιζόμενας πρὸς τὰς δικαστικὰς ὑποθέσεις ἐγένετο αἰσθητή. Οὕτως ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Μομπελλίε ἀπὸ τοῦ 1906 διαδάσκει σειρὰν μαθημάτων δικαστικῆς χημείας. Τὰ μαθήματά του ταῦτα ἐδημοσίευσεν ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον καὶ ὑπὸ μορφὴν συντόμου ἔγγειοιδίου.

'Ἐν αὐτῷ ἀφ' οὗ ἀναφέρει γενικῶς περὶ τῆς δικαστικῆς χημείας καὶ τῶν σχέσεων τῆς πρὸς τὴν χημικὴν ἀνάλυσιν, ἀναγράφει τοὺς γενικοὺς κανόνας ὃντας διέπεται ἡ δικαστικὴ πραγματογνωμοσύνη καὶ τὰ διάφορα εἰδῆ αὐτῆς: ἐδώδιμα καὶ ποτά, χημικά προϊόντα, μεταλλεῖα, λειτουργία ἐργοστασίων, πλαστογραφίαι,

κιβδηλα νομίσματα, κηλίδες αἴματος κ. λ. Εἰς ταῦτα ἔπονται ὅδηγίαι πρὸς σύνταξιν τῆς ἐκθέσεως τοῦ χημικοῦ πραγματογνώμονος καὶ τέλος ἐν παραρτήματι τὰ περὶ τῆς δργανώσεως τῆς ὑπηρεσίας τῶν πραγματογνωμόνων κατὰ τὴν γαλλικὴν νομοθεσίαν ὡς καὶ περὶ ὑπολογισμοῦ τῆς ἀμοιβῆς αὐτῶν.

Τὸ βιβλίον εἶναι μεθοδικῶτα συντεταγμένον, σαφὲς καὶ σύντομον. Εἰς τινα μόνον, πολὺ σπάνια σημεῖα, ἡ συντομία δύναται νὰ θεωρηθῇ διτι καταλήγει εἰς ἀτελῆ τοῦ θέματος διασκόπησιν, ὡς λ. χ. ἐν σελ. 246, προκειμένου περὶ χημικῆς πραγματογνωμοσύνης ἐπὶ πλαστογραφίας.

Ο διαπρεπής συγγραφεὺς διὰ τοῦ βιβλίου τοῦτον παρέχει πραγματικῶς πολύτιμον ὅδηγόν εἰς τοὺς χημικοὺς πραγματογνώμονας, θά ἦτο διεύηχης ἔργον δπως κατὰ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς νομοθεσίας τῆς διεπούσης τὰ τῆς χημικῆς πραγματογνωμοσύνης παρ' ἡμῖν ἐλαμβάνετο ὅπ' ὅψιν καὶ τὸ ἄριστον τοῦτο σύγχραμμα.

Δ. Ε. ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

D. E. Tsakalotos, *Uréomètre à eau. Journal de Pharmacie et de Chimie* (16 Mars 1914).

Ο συγγραφεὺς περιγράφει νέαν συσκευὴν πρὸς προσδιοισμὸν τῆς οὐρίας. Ἡ συσκευὴ αὐτῇ, ἥτις ἀποτελεῖ ἀπλοποίησιν τῆς γνωστῆς συσκευῆς τοῦ Moreigne κατασκευάζεται ὑπὸ τοῦ οἰκου F. Hugershoff ἐν Λιψίᾳ.

D. E. Tsakalotos, *La complexité moléculaire au point de fusion. Journal de Chimie physique* (28 Juillet 1914).

Ο συγγραφεὺς δεικνύει διτι ἡ σπουδαία παρατήρησις τοῦ Nasini καὶ Bresciani διτι παρὰ τὸ οημεῖον τῆξεως ἐνώσεις τινες, ὡς ἡ ἀνεθόλη, μεταβάλλουσι μοριακὴν κατάστασιν ἐλαττουμένης τῆς μοριακῆς αὐτῶν συνάψεως (association), ἐπικυροὶ τὴν ὅπ' αὐτοῦ διατύπωθεῖσαν θεωρίαν, καθ' ἥν μοριακά τινες ἐνώσεις δύνανται νὰ ὑφίστανται μόνον ἐν ὑγρᾷ φάσει. Ἡ παρατήρησις τοῦ Nasini καὶ Bresciani εἶναι μερικὴ περίπτωσις τῆς θεωρίας ταύτης, διότι αἱ ἐνώσεις αἱ παρουσιάζουσαι τὸ φαινόμενον τῆς μοριακῆς συνάψεως δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὡς μοριακαὶ ἐνώσεις, διν τὰ συστατικὰ μέρη, ἀντὶ νὰ εἶνε διάφορα, εἶνε τὰ αὐτά.